

امروز ۲۷ رجب، عید مبعث پیامبر اعظم (ص) است؛ روز عید مبعث چه اعمال مهمی دارد؟

روز بیست و هفتم ماه پرفضیلت رجب یکی از اعیاد بزرگ مسلمانان می باشد و برای این روز اعمال زیادی در کتاب های روایی نقل شده است.

روز بیست و هفتم ماه پرفضیلت رجب یکی از اعیاد بزرگ مسلمانان می باشد و برای این روز اعمال زیادی در کتاب های روایی نقل شده است.

به گزارش خبرنگار مهر، روز بیست و هفتم ماه پرفضیلت رجب یکی از اعیاد بزرگ است و روزی است که حضرت رسول (صلی الله علیه وآله) به پیامبری مبعوث شد و جبرئیل برای ابلاغ پیامبری، بر آن حضرت فرود آمد و در روایات برای این روز چند عمل وارد است:

اوّل:

غسل کردن.

دوّم:

روزه گرفتن و آن یکی از چهار روزی است که در طول سال برای روزه گرفتن امتیاز ویژه دارد و ثوابی برابر با روزه هفتاد سال دارد.

سوم:

صلوات زیاد فرستادن.

چهارم:

زیارت حضرت رسول (صلی الله علیه وآله) و امیرالمؤمنین (علیه السلام).

پنجم:

شیخ طوسی در کتاب «مصباح» فرموده: که از ریان بن الصلت روایت شده: حضرت جواد (علیه السلام) زمانی که در بغداد بود روز نیمه و روز بیست و هفتم رجب را روزه گرفت و همه خدمتکاران آن حضرت نیز روزه گرفتند و به ما فرمان داد دوازده رکعت نماز بخوانیم به این صورت که:

در هر رکعت «یک مرتبه» «حمد» و «سوره» [توحید] خوانده و پس از پایان نماز، هر کدام از سوره های «حمد» و «توحید» و «قُلْ أُعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْقُلِ» و «قُلْ أُعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» را «چهار مرتبه» بخوانیم، آنگاه «چهار مرتبه» بگوییم:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَتَا حَوْلَ وَتَا قُوَّةٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگ تر از آن است که وصف شود و منزّه است خدا و خدا را سپاس و هیچ نیرو و توانی نیست جز به خدای بلندمرتبه بزرگ.

و «چهار مرتبه»:

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لِأَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا.

خدا، خدا، پروردگار من است، چیزی را برای او شریک نمی گیرم.

و «چهار مرتبه»:

لَأَشْرُكَ رَبِّي أَحَدًا.

هیچ کس را برای پروردگارم شریک نسازم.

ششم:

شیخ طوسی از جناب ابوالقاسم حسین بن روح (رحمة الله عليه) روایت کرده: که در این روز دوازده رکعت نماز به جا می آوری در هر رکعت سوره «حمد» و سوره ای که آسان باشد می خوانی و پس از گفتن تشهد و سلام بین هر دو رکعت می گویی:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِّ، وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا. يَا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي، يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي، يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي، يَا غِيَاثِي فِي رَعْبَتِي، يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي، يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي، يَا كَافِيِّي فِي وَحْدَتِي، يَا أُنْسِي فِي وَحْشَتِي، أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِي، فَلَكَ الْحَمْدُ، صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَأَلِيَّ مُحَمَّدٍ وَأَسْتُرُ عَوْرَتِي، وَأَمِينٌ رَوْعَتِي، وَأَقْلَبِي عَثْرَتِي، وَأَصْفَحْ عَن جُرْمِي، وَتَجَاوَزْ عَن سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ.

خدا را سپاس که فرزندی نگرفته و برایش در فرمانروایی شریکی و یآوری از روی خواری نبوده است و او را بزرگ شمار، ای توشه ام در همه عمر، ای هم نشینم در سختی ها، ای سرپرستم در نعمت، ای فریادرسم در آرزو، ای پیروزیم در حاجت، ای نگهدارم در غیبت، ای کفایت کننده ام در تنهایی، ای همدم در هراس، تو پوشاننده کاستی منی، تو را سپاس، تو نادیده گیرنده لغزش منی، تو را سپاس، تو بلندی بخش من در وقت افتادگی هستی، تو را سپاس، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و عییم را ببوشان و هراسم را ایمنی بخش و لغزشم را نادیده گیر و از گناهم چشم ببوش و از زشتی هایم درگذر و در زمره بهشتیان قرارم ده همراه با آن وعده صادقانه ای که به آن ها داده ای.

هنگامی که از نماز و دعا فارغ شدی، هر یک از سوره های «حمد» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» و «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ» و «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» و «آیت الکرسی» را «هفت مرتبه» می خوانی و «هفت بار» می گویی:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگ تر از آن است که وصف شود و پاک است خدا و هیچ نیرو و توانی نیست جز به خدای [بلندمرتبه بزرگ].

و «هفت بار»:

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَأَشْرُكَ بِهِ شَيْئًا.

خدا، خدا، پروردگار من است، چیزی را برای او شریک نمی آورم.

و هر دعایی که می خواهی بخوان.

هفتم:

در کتاب «اقبال» جناب سید بن طاووس و در بعضی نسخه های «مصباح» آمده است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند:

يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ، وَصَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَالتَّجَاوُزَ، يَا مَنْ عَفَا وَتَجَاوَزَ أَعْفَى عَنِّي وَتَجَاوَزَ يَا كَرِيمُ. اللَّهُمَّ وَقَدْ أَكْذَى الطَّلَبُ، وَأَعْيَتِ الْحِيلَةُ وَالْمَدْتَهَبُ، وَدَرَسَتِ الْأَمَالُ، وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ.

ای آن که به عفو و گذشت فرمان داده و عفو و گذشت را بر عهده خویش ضمانت نموده است، ای آن که بخشید و در گذشت، مرا عفو کن و از من درگذر ای مهمان نواز. خدایا! پی گیری سخت شده و چاره جویی و راه یابی مرا به زحمت افکنده و آرزوها کهنه

گشته و رشته امید جز از تو که یگانه ای و شریکی نداری بریده شده است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أجدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً، وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُثْرَعَةً، وَأَبْوَابَ الدَّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةً، وَالْأَسْبِغَةَ لِمَنْ اسْتَبْعَانَ بِكَ مَبَاحَةً، وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِدَاعِيكَ يَمُوضِعُ إِجَابَةً، وَ لِلصَّارِحِ إِلَيْكَ يَمْرُضِدُ إِغَاثَةً، وَأَنَّ فِي اللُّهُفِ إِلَى جُودِكَ وَالصَّمَانِ بِعِدَّتِكَ عَوْضًا مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ؛ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْتِرِينَ، وَأَنَّكَ لَتَنْتَجِبُ عَن خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجِبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ،

خدایا! من راه های خواهش را به سوی تو باز می یابم و چشمه سارهای امید نزد تو پرآب است و درهای دعا را برای هرکه به درگاہت دعا کند گشوده ای و یاری ات آن را که از تو یاری خواهد فراهم است و می دانم که برای آن که تو را خواند در جایگاه اجابتی و برای فریادکننده ات درصدد فریادرسی هستی و همانا در طمع ورزیدن به بخششست و اعتماد به وعده ات جایگزینی است برای دریغ ورزی بخیلان؛ و گشایشی است از آنچه در دست ثروت اندوزان است، تو از بندگانت در پرده نمی روی، جز اینکه کردارشان بین تو و ایشان پرده می افکند

وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ يَخْتَارُكَ بِهَا وَقَدْ نَاجَاكَ يَعْزَمُ الْإِرَادَةَ قَلِيلِي، وَأَسْأَلُكَ يَكُلَّ دَعْوَةَ دَعَاكَ بِهَا رَاحٍ بَلَعْتَهُ أَمَلُهُ، أَوْ صَارِحٌ إِلَيْكَ أَعْتَتَ صَرِيحَتَهُ، أَوْ مَلْهُوفٌ مَكْرُوبٌ قَرَّجَتْ كَرْبَهُ، أَوْ مُذِيبٌ خَاطِئٌ عَقَرَتْ لَهُ، أَوْ مُعَافِيٌّ أُمَّمَّتَ يَعْمَتَكَ عَلَيْهِ، أَوْ فَقِيرٌ أَهْدَيْتَ غِيَاكَ إِلَيْهِ، وَ لِنَيْلِكَ الدَّعْوَةَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنَزَلَةٌ إِلَّا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِ مُحَمَّدٍ وَقَضَيْتَ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

و هرآینه دانستم که برترین توشه کوچ کننده به سویت، اراده نیرومندی است که بدان تو را برمی گزیند و با همین اراده نیرومند دلم با تو مناجات کرده و از تو می خواهم به هر داعی که امیدواری تو را به آن خواند که او را به آرزویش رساندی، یا فریاد زنده ای به درگاہت که به دادش رسیدی، یا دل سوخته غم زده ای که اندوهش را زدودی، یا گنه کار خطاکاری که او را آمرزیدی، یا تندرستی که نعمت خویش را بر او تمام کردی، یا بی چیزی که توانگری ات را به او هدیه دادی و چنین داعی را بر تو حقی است و نزدت مقامی، به حق این دعا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و حاجات دنیا و آخرت را برآور،

وَهَذَا رَجَبُ الْمَرْجَبِ الْمَكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ أَوْلَى أَشْهُرِ الْحُرْمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَتَسْأَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ، الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ قَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ قَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ، وَالْأَمَلِينَ فِيهِ بِشَفَاعَتِكَ؛

این رجب مرجب محبوب قابل احترام است که ما را به آن گرامی داشتی، نخستین ماه های حرام است که ما را به خاطر آن از بین ملت ها گرامی داشتی، ای دارای جود و مهمان نوازی، از تو می خواهم به حق ماه رجب و به نام بزرگ تر بزرگ تر باشکوه و گرامی تری که آن را آفریدی پس در سایه ات استقرار یافت و جلوه اش از تو به دیگری نمی رسد، بر محمد و اهل بیت پاکش درود فرستی و ما را در این ماه از عمل کنندگان به طاعتت و آرزومندان شفاعتت قرار دهی؛

اللَّهُمَّ وَاهِدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ، وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ، فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَالسَّلَامُ عَلَيَّ عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنِ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

خدایا! ما را به راه راست هدایت کن و استراحتگاه ما را در سایه سار همیشگی ات نزد خویش بهترین استراحتگاه قرار ده که تو ما را بسی و چه نیکو کارگشایی هستی و سلام و درود بر همه بندگان برگزیده اش،

اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ، وَبِكِرَامَتِكَ جَلَلْتَهُ، وَيَا الْمُنْزِلَ الْعَظِيمَ الْأَعْلَى أَنْزَلْتَهُ، صَلَّى عَلَيَّ مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أُرْسَلْتَهُ، وَيَا الْمَحَلَّ الْكَرِيمَ أَحَلَلْتَهُ.

خدایا! به ما در این روز برکت ده، روزی که آن را برتری دادی و به بزرگ منشی ات بزرگ نمودی و به جایگاه بزرگ و برتر وارد ساختی، بر آن که در این روز به سوی بندگانت فرستادی و او را به مقام با کرامتی برآوردی درود فرست.

اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَيْهِ صَلَاةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا، وَلَنَا دُخْرًا، وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا، وَأَخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَالِنَا، وَقَدْ قِيلَتْ الْيَسِيرُ مِنْ أَعْمَالِنَا، وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ آمَالِنَا، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَلِهِ وَسَلَّمَ.

خدایا! بر او درود فرست، درودی همیشگی که برای تو سپاس و برای ما ذخیره ای باشد و در کارمان آسانی قرار ده و پایان عمرمان را به سعادت و نیکبختی ختم کن، در حالی که اعمال اندک ما را پذیرفته و با رحمت بی کرانت ما را به برترین آرزوهایمان رسانده باشی که تو بر هر کاری توانایی و درود و سلام خدا بر محمد و خاندانش باد.

جناب سید بن طاووس می گوید: این دعا را حضرت موسی بن جعفر (علیه السلام) در آن روزی که آن جناب را به جانب بغداد حرکت دادند خواند و آن روز، روز بیست و هفتم رجب بود و این دعا از دعاهای برگزیده ماه رجب است.